

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA UNVIGINTI

Evangelium Joh 4: 43–54, II Årg Högm Matt 16:1–4. Predikan av G Edwardsson (ELBK)

”Ännu många andra tecken gjorde Jesus i sina lärjungars åsyn, men dessa har blivit upptecknade för ni ska tro att Jesus är Messias och för ni genom tron ska ha liv i hans namn.” Joh 20: 30 f.

Det här ordet i Johannes evangelium har något mycket väsentligt att säga oss. Evangelierna är nämligen inte skrivna som en biografi över Jesus och hans liv eller för att ge en speciell tolkning av personen Jesus och vad han ville. Utan de är skrivna för att väcka tro på Jesus! Men det är inte en avsikt som evangelisten själv funnit på eller valt för att övertala människor. Utan det är en avsikt som ytterst går tillbaka på Jesus själv. Det är nämligen Guds avsikt och syfte med att han sände sin Son i världen. När därför Johannes anger det i detta ord, så uttalar han Guds avsikt och Guds plan med evangelierna. *”Dessa har blivit uppskrivna för att ni ska tro...”* Det kan med lika rätt sägas om alla evangelierna. Ty alla har de detta syfte och därför har de blivit skrivna. Därför läser vi också dem och predikar över dem i vår gudstjänst, för de bär tron till oss, och begär tron av oss.

I dagens predikotext ser vi att fariséer och skriftlärda kommer till Jesus. De begär av honom tecken från himmelen. Men det heter att de kommer från att pröva honom.

ANSTÖTEN

Bakom låg en anstöt i frågan om Jesus. Hur kunde han ta sig sådan makt och säga att han var Guds Son? De ledande av judarna var upprörda. De var ju folkets religiösa ledare, de kände skrifterna, de om några kände och visste hur en Messias skulle vara. Här kom nu Jesus och han umgicks med publikaner och syndare och inte nog med det, han gjorde underverk i Guds namn, han förlät människor deras synder i Guds namn, ja han utgav sig för att vara Guds Son och egentligen Gud själv. Det kunde inte synas bli annat än en total kollision mellan så olika ståndpunkter. Men fariséernas och sadducéernas uppfattning har, fastän det kan tyckas långt bort från vår tids uppfattning, likväl sina likheter med vår tid. I dag säger man nämligen att allt det här med under och tecken och att han föddes av en jungfru, ja att han led och dog för att försona världens synder, allt det är alldeles för svårt att förstå och omöjligt att finna en realistisk mening i. Ska Jesus ha någon mening för vår tid, säger man, måste vi skala bort allt mytologiskt omkring Jesus, först då blir han begriplig och en del av oss. Och då kan också vi människor bättre förstå vem Jesus är.

Gemensamt för dessa bägge ståndpunkter, så skilda de än må vara, är att de just tar anstöt av Jesus sådan han är. De accepterar inte Jesus sådan han är och sådan han framträder i evangelierna. För samtiden gjorde han sig till Gud, för vår tid anses han vara alltför präglad av sin tid då man trodde på alla möjliga myter eller sagor.

Nu hör det också till saken att Jesus visste att människor skulle ta anstöt av hans ord och verk. Det var inte alls förvånande att de ledande judarna kom till honom med denna begäran om tecken. Han visste att de egentligen inte sökte tecken, utan att de i stället ville avslöja honom som en bluffmakare. De sökte honom inte för sina egna problem, för att få hjälp och för att komma till tro. Tvärtom de sökte honom för att kunna förkasta honom.

Samma är det i dag. Man talar inte om Jesus i de liberala och tongivande kretsarna för att människor ska komma till tro och bli frälsta. Möjligtvis nämns han för att finna exempel på jämlikhet och för att mena att han accepterade alla möjliga levnadssätt. Ingenting fördömde han. Man vill med det få sagt att

Jesus uppfattning var just den egna, om det nu inte var så att han var bunden av sin tid. Men det behöver man ju då inte ta hänsyn till.

Men just sådan han är. Det visar sig för många vara en svår anstöt.

Men: Är han det också för dig? Accepterar du Jesus sådan han är? Är han överhuvudtaget viktig för dig, sådan han är? Det kan kanske vara så, att du säger att du accepterar honom sådan bibeln berättar om honom, men det angår dig inte så mycket. Då är du på samma plan som de vi omnämnt innan, de som både då och nu tar anstöt av Herren Jesus. För alla de som känner denna svårighet, dem visar Jesus till sina verk och till ordet som profeterat om honom. Det är så vi finner i texten att han hänvisar till profeten Jonas tecken.

TECKNET

Profeten Jona var de skriftlärde inte okunnig om. Tvärtom, han var ju liksom en av de egna, en av profeterna som de höll högt. Nu visar Jesus till det tecken som hör samman med profeten. Och vad sa då detta? Om Jona berättas det att han fick Guds befallning att gå och predika för den stora staden Nineve i Assyrien, nutida Irak. Men Jona flydde undan Gud på ett skepp, som drabbades av svår storm. När man dragit lott och lotten föll på Jona säger han: *"Kasta mig i havet, så skall havet stillas för er."* Det är det första i Jonas tecken att han frivilligt går i döden för att rädda de andra. Han uppslukas av en stor fisk, men Gud uppehåller honom och på tredje dagen kastar honom upp land. Här är det andra av Jonas tecken att han som var död får liv igen, en profetia om hur Jesus skulle dö och uppstå på tredje dagen. Emellertid får Jona förnyad maning att gå att predika om den dom som ska komma. Han gör det och konungen lyssnar och utfärdar befallning att alla ska vända om från sin onda väg och göra bättring.

Här är det tredje av Jonas tecken, att Jonas predikan leder till hedningars omvändelse. Så skulle Jesus betyda också hedningarnas, dvs vår omvändelse. Tecknet Jesus visar till är att allt i Skriften skall gå i fullbord. Inget av det som Gud har sagt är meningslöst eller skulle i den tiden eller i vår tid visa sig vara tidsbundet och mytologiskt. Också vad som hände med Jona, visar sig vara en profetia och Frälsaren Jesus! Det är påfallande hur Jesus ofta visar tillbaka till Skrifterna i gamla testamentet. Och när han hade uppstått från de döda förklarar han för lärjungarna vad som i alla skrifterna var sagt om honom. Och alla hans under och gärningar, de är uppfyllelse av vad som var sagt av profeterna och som Gud utlovat genom dem.

Det är det stora tecknet. Tecknet för alla tider och givet till oss för att vi ska tro på honom

TRON

De skriftlärdes otro kontrasteras av evangelietexten i dag som handlar om konungsmannens son. Han som trodde på Jesus, trodde på hans ord. Han sökte upp Jesus därför att han var i nöd. Han hade hört om Jesus och förstått att hjälp hos honom fanns att finna. Han kom därför till Jesus för att få hjälp. Jesus säger till honom: *"Gå, din son lever."* Och det heter: *"Då trodde mannen det ord som Jesus sade och gick..."*

Mannen tog fasta på orden, ja han tog Jesus på orden. Han trodde vad han hörde av honom. Han trodde på Jesus sådan han var och det han sa. Han ville inte förändra Jesus för att kunna tro, i stället var det just den Jesus han mötte, som han trodde var Frälsaren. Han trodde att det Jesus sa också var det som gjorde hans son frisk. När han var på hemväg mötte han sina tjänare som sa: *"Din son kommer att leva. Då frågade han dem vid vilken timme det hade blivit bättre med honom. De sa: I går vid sjunde timmen lämnade febern honom. Då förstod fadern att det hade skett i samma stund som Jesus sa: Din son kommer att leva."*

Och då heter det: *"han kom till tro så ock hela hans hus"*.

Så kallar Jesus oss till sig var och en. Det är just i orden om honom i Bibeln som vi finner honom sådan han är. Vi behöver inte leta efter bekräftelser för vår tro i mirakel och tecken eller förändra honom och göra honom till något annat än vad han är. I stället för vi ta honom just på orden. Låta ordet av honom och om honom vara både undret och tecknet för vår tro. Då framstår han sådan han är och som den som räddar oss från alla synder och ger oss det eviga livet.

Och det vill han att du ska tro!

"Kom, Jesu, du min Frälserman / Kom, för mig till det livet / Där du är på Guds höggra hand / Och som du mig har givit / Låt mig fullborda så mitt lopp / Att själen tages till dig opp / Till de utvaldas skara."

Amen.